

ÖSSZEKÖTŐ

A POTE Egészségügyi Főiskola Információs Lapja

1993 november

II/2.

Diploma átadó ünnepségen elhangzott beszéd

Tisztelt Rektorhelyettes Úr! Főtanácsos Úr!
Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák!

Új kollégáink, akik ma reggel még mint főiskolai hallgatók lépték át az Alma Mater küszöbét, akiket az előbb fogadtunk választott hivatásuknak megfelelően közénk, akik egyben történelmünk tanúi is.

Velünk együtt élték meg mindazt a változást, amely lehetővé tette, hogy új szellemiséggel készülhettek jövőendő életükre, hivatásukra. Ugyanakkor tanúi is Egyetemünk új kora kialakulásának, fejlődésének.

Talán érdemes visszatekinteni az elmúlt évekre, honnan is indultunk.

Amikor Egyetemünk polgárai lettek, egy megalapított, de még kialakulatlan intézménybe jötték. Ezt követően együtt raktuk le azokat az alapokat, melyeken egy együttműködő intézmény kovácsolódott össze. Mindössze néhányan voltunk: 122 hallgató és néhány főfoglalkozású, zömmel óraadó oktató. A diétetikuskoknak két évig kellett várni, hogy igazi otthonuk legyen. Az elmúlt tanévben hoztuk létre a Pécsi Tagozatot. Több éves erőfeszítés eredményeként sikerült főiskolai épületet biztosítani Pécsen is. Zalaegerszegen a Pénzügyi és Számviteli Főiskolával történt megegyezés alapján folyamatosan vesszük birtokba jogos tulajdonunkat. Szombathelyen tetőtérbeépítéssel, valamint az Önkormányzattól térítésmentesen kapott kollégiumi épülettel gazdagodtunk. Kaposvárot teljes épületátalakítást hajtottunk végre.

Főiskolai karunk mind a négy tagozatán a legkorszerűbb oktatástechnikai és demonstrációs eszközök állnak rendelkezésre.

Kialakítottuk és folyamatosan fejlesztjük külföldi kapcsolatainkat, Cleveland, Groningen, London, Bécs, Graz azok a városok, amelyekkel kapcsolatunk van már. Jegyzetkiadás terén elérkeztünk a 20. kötethez. "Összekötő" néven főiskolai lapot alapítottunk.

Kezdeményezésünk alapján a képzési időt főhatóságunk 8 félévre emelte. Ezzel lényegesen emelkedett a főiskolai diploma szakmai és társadalmi értéke, mivel megfelel az

egyetemi képzés alapkövetelményeinek, így elhárult hallgatóink elől mindazon akadály, amit a 6 féléves képzés jelentett. Megnyílt az átjárhatóság a legjobb tanulóink részére az egyetemi kar felé.

Új szakot indítottunk. A diplomás ápolóképzés tematikája megfelel az Európai Közösség előírásainak. Levelező képzést indítottunk a diplomás ápolóképző, a védőnőképző, valamint a szociális munkás képző szakokon. A kezdeti 150-es felvételi keretszám az idén 460-ra emelkedett, jelezve a főiskolai karunk egészséges fejlődési ütemét.

Hallgatói létszám emelkedése, a tudományos ismeretek mennyiségének egyre gyorsabb ütemű bővülése, új tudományterületek kialakulása szükségszerűtől összeütközésbe kerültek a rendelkezésre álló órákerettel.

Kézenfekvő, hogy a különböző tárgyakban oktatott ismeretek összehangolását, kívánatos egymásra épülését, a felesleges ismétlődések megszüntetését könnyebb biztosítani akkor, ha a tárgyak oktatói átfogóbb oktatási szervezeti egységben működnek együtt. Ez nálunk a tagozati rendszerben valósult meg. Ezen integrált szervezeti egységek előnyei gazdaságosabb voltakban is kifejezésre jutnak. Ez a funkcionális integráció az egyes szakok között azt is jelenti, hogy az egyre inkább szerteágazó diszciplínák feltételei között elsődlegesen nem a képzés tárgyához kíván igazodni, hanem ahhoz a funkcióhoz, amelynek a betöltésére a hallgató készül. A hallgató személyiségét kívánjuk tehát akként formálni, olyan ismeretekkel felruházni, benne a szükséges képességeket, célirányos magatartásformákat kialakítani, hogy a reá váró feladatokat a gyógyító-megelőző ellátásban, tudományos és kulturális tevékenységi körben, vagy a társadalmi élet más meghatározott területén sikeresen tudják ellátni.

Tényként kell elfogadnunk, hogy felsőfokon képzett szakembernek csak azt tekinthetjük, aki megismerkedett a kutatómunka alapvető módszereivel és azok alkalmazására legalább elemi szinten maga is eredményes kísérletet tett. Az így értelmezett - tehát a képzés szolgálatában álló tudományos kutatómunka - oktatására is felkészültünk.

Különösen értékeljük azon hallgatóinkat, akik a kutatómunka iránt különös tehetséget árultak el és az elmúlt tanévben

a különböző Tudományos Diákköri Konferenciákon eredményesen szerepeltek.

Az elhangzottakból érzékelhető, hogy milyen feszültségben élünk. Egyre nehezebb anyagi helyzetben kellett főiskolai karunkat fejleszteni, új szakokat tervezni, indítani, a meglévő tagozataink gondjait legalább részben megoldani.

Gyakran úgy érezzük, mint az a sokgyermekes édesapa, akinek a lánya épp akkor akart férjhez menni, amikor a házuk leégett.

Aldozatváltás várt mindenkre, mert a jelenlegi átmeneti állapot kibontakoztatása nélkül lehetetlen. Van miért áldozatot hozni, mert most megyünk át a szabad kezdeményezések és a demokrácia világába. A kötelesség teljesítés és helytállás a legfontosabb feladat minden körülmények között. De arra is fel kell hívnom a figyelmet, hogy az élet tisztelete mindenek előtt való!

"Egészséges népnak lehet csak jövője!" - így határozza meg a kormányprogram az egészségügyünk előtt álló célt és feladatot. Az az egészségügy, amelynek Önök is részesei lesznek.

Az egészség megszilárdításának, valamint a betegségek és következményeik csökkentésének négy útja van:

Első út: az "egyenlőséget az egészségben" biztosítása. Az egészségi állapot egyenlőtlenségeinek, valamint az életmóddal kapcsolatos kockázatok csökkentése a feladat.

Csökkenteni kell az egészségi állapot szintbeli különbségeit a különböző népcsoportokon belül. Hazánk egyes megyéiben a eszésemihalálózás magasabb más megyékhez viszonyítva. A születéskor várható élettartam lényegesen különböző az egyes társadalmi csoportokban. Figyelemfelkeltő tények és feladatok a védőnőknek és a dietetikusoknak.

A második út az "életet az éveknél" biztosítása. Segíteni kell az embereket, hogy elérhessék az egészség előfeltevéleit, az egészséges életmód kialakítását, bátorítást kell adni a testi és szellemi teljesítőképesség fenntartásához. Segíteni kell hazánk polgárait, hogy adott telehelyzetükkel egészséges módon birkózhassanak meg. Felelősségteljes feladat a dietetikusok számára.

A harmadik út az "egészséget az éveknél" lehetővé teszi, hogy növeljük mindazon lehetőségeket, amelyek révén az egyének valamilyeni képességet az egészség szolgálatába kell állítani. Feladat a gyógytornászok, a dietetikusok és a védőnők számára.

Negyedik út az "éveket az életnek" a korai halálozás csökkentésével, kívánatosná teszi, hogy olyan körülmények között öregedjünk meg, amelyek biztosítják képességünk fenntartását, biztosítják az értelmes nyugdíjas kort, biztonságot adnak számunkra. Ebben, mint az egészségügyi team egyenjögű tagjainak, a dietetikusoknak és a gyógytornászoknak felbecsülhetetlen szerep jut, hangsúlyozva az ágazatközi multidiszciplináris együttműködést is.

A harmadik évezred küszöbén, kedves ifjú kollégák, nagy tettekre jogosítottuk fel Önöket. Arra ösztönöztünk, hogy magukból adjanak másoknak.

Korunk értékes emberitípust produkált, a ez a szponzor, a másokat segítő, adakozó ember képe és foglalatja. Hivatásuk teljesítése során, valamint a társadalmi életben mindenütt etikus alapelveket kell követniük és azokhoz kötni szellemt, hivatásbeli életüket, s mindezt alálradé szeretettel, amire manapság nagy szükség van.

Szeretettel - ebben valamilyen egyetemünk - egyik legszebb magyar szó. Még akkor is, ha ezt meglehetősen elkoztattuk. A magunk mögött hagyott korban nem volt divat beszélni róla. Gyakoroltuk a szeretetlenség gesztusait. Ezek jegyében küzdöttünk folyvást valami ellen, valaki ellen.

Fel kell tennem a kérdést: tudunk-e szeretni?

A szeretetnek határtalannak kell lenni. A mi szeretetünk nem az. Egyre kevésbé az. Elképesztő, hogy egyszer majd ha valaki visszatekint a XX. század végére, azt minden bizonnyal az indulat korszakának fogja nevezni.

Tehát ne látványos megnyitkozásokkal legyenek jelen az egészségügyünkben, hanem ott és akkor, amikor a másik ember igazán rászorul a szeretetre, akkor ne hénuljanak meg eselékvére, együttérzésre képtelenül. Ne legyenek önzők: mert a szeretet csak akkor lehet igazán tartalmas, ha annak "jelen ideje" van, ha ismeri a "most" tartományát.

Szólanul kell indulni, ha szükség kials majd Önök fele. Nem lehet az éjszaka, vagy a magánélet az akadály. Indulni kell a beteghez, a halálkóhoz...

Dekivánhatom-e Önöktől, hogy szeressék az Önökre szoruló embertársaikat, amikor napról-napra ellenségeskedést, megbántást, rosszindulatot tapasztalnak?

Úgy tűnik, nincs szeretet, zaj, zűrzavar, túlkedés, ágyúlévések, halottak, menekültek, szővált családok, meg nem született gyermekek világában élünk.

Pedig a másik emberért való kiállás és tevékenység még akkor is dicsérendő és csak akkor dicsérendő igazán, ha abból nekünk semmi hasznunk sincs. Platon is arról elmélkedett, hogy arra született az ember, hogy saját magából adjon másoknak. Ez az adakozás megfelel az emberi természet legbensőbb igényeinek. Önök tehát úgy valósíthatják meg önmagukat, ha adakoznak, önmagukat kell majd adniok az arra rászoruló embertársaiknak, s így egy új világ születik majd.

Mert elgondolkodtató, hogy mi lehet az oka annak, hogy az egyszerű emberek életét inkább áthatja az egymás iránt érzett szeretet, mint azokét, akik többet tudnak, tájékozottabbak, műveltebbek. Mi lehet az oka, hogy az értelmes szavakat jól forgatni tudók nagyon gyakran embertársaik ellen szólnak, tesznek, érzéketlenek.

Nem feledjük Kolping szavait: "A tevékeny szeretet minden sebet begyógyít, az üres szó csak a fájdalmat növeli". Szeretném felhívni ismételten a figyelmet most is, mint a tanulmányaik folyamán már sokszor, hogy fejlesszék tovább azokat a magatartásformákat, melyeket hivatásuk elmélyítése során igyekeztek Önökben kialakítani:

- legyenek lelkiismeretesek (ez vonatkozik a továbbképzési igényességükre is),
- legyenek lelki és erkölcsi értékek iránt fogékonyak,
- tiszteljék az élet szentségét,
- fokozzák a társadalmi szolidaritást.

Mindezek lehetővé teszik, hogy hivatásuk során gyakorolhassák a szeretetet, mert a hivatásunk a szeretetből támad és a szeretethez vezet, mi a hivatásunkat nem gyakorolhatjuk szeretet nélkül.

Gondolataimat a korintusi levélből vett idézettel zárom:

"... ha szeretetem nincs, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő oimbañom. És legyen bár profétáló tehetségem, és ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, legyen bár olyan teljes a hitem, hogy hegyeket áthelyezzen: ha szeretetem nincs, semmi sem vagyok."

Fogadják mindezeket útravalóul, legyenek sikeresek hivatásukban és magánéletükben egyaránt.

Dr. Buda József PÖTE Eü. Főiskola - főiskolai tanár

Az 1992/93 évben oklevelet szereztek

Kitüntetéses oklevelet szerzett:

Kaposvári Tagozat Védőnő Szak:

1. Kötő Ildikó
2. Sárosi Ágnes

Kaposvári Tagozat Védőnő Szak:

1. Bertalan Anikó (Tőreki Anikó)
2. Darabos Andrea
3. Fehér Krisztina
4. Hernádi Gyöngyvér Dalma
5. Illéjas Éva Edit
6. Horváth Beáta Krisztina
7. Jóna Krisztina
8. Kárpáti Csaba Zoltán
9. Kähler Márta
10. Kütsön Szilvia
11. Molnár Andrea
12. Ördögh Gyöngyi
13. Rappi Zsuzsanna
14. Sági Éva
15. Spengler Eszter
16. Takács Erika
17. Ústih Ilona (Szulimán Zoltánné)
18. Zóka Beatrix

Pécsi Tagozat Dietetika Szak

1. Biró Beáta
2. Dóbos Anita
3. Eszenyi Krisztina
4. Gyulai Bernadette
5. Gyulavics Ildikó

6. Illés Tünde
7. Kajdi Magdolna
8. Kovács Erika
9. Kovács Ildikó
10. Kovácska Zsuzsanna
11. Major Rita
12. Nagy Éva Zsuzsanna
13. Palotai Attila
14. Wollák Zsuzsanna

Szombathelyi Tagozat Védőnő Szak

1. Ajkay Eszter
2. Benyó Anette
3. Borbély Judit
4. Bors Gabriella
5. Bucsí Gyöngyi
6. Domján Ildikó
7. Domján Katalin
8. Döszpötl Andrea
9. Falzer Ágnes
10. Galavits Anita Éva
11. Gothárd Éva Piroska
12. Gyulási Bernadette
13. Horváth Anita
14. Rupertné Horváth Tünde
15. Illés Andrea Anita
16. Iváncsics Krisztina
17. Juhász Ibolya
18. Kovács Edit (Czene Zoltánné)
19. Oláh Adrienn
20. Pesze Alida
21. Pergel Tünde
22. Pezenhoffer Tímea

23. Pintér Anett Krisztina
24. Polgár Krisztina
25. Tóth Csilla
26. Veszeleovics Tímea
27. Vigh Eszter Mónika

Zalaegerszegi Tagozat Gyógytornász Szak

1. Poszaveczné Antal Anikó Éva
2. Balázs Erika Andrea
3. Csébits Anikó Judit
4. Fatalin Irén Ildikó
5. Gergály Edma
6. Goldfinger Tünde Mária
7. Hamza Enikő Antonia
8. Horváth Anikó
9. Horváth Szilvia
10. Kisasszondi Csilla
11. Kiss Rita
12. Koosis Ágnes Katalin
13. Laczó Tímea
14. Mikos Beáta
15. Nagy Mónika
16. Palotás Gabriella
17. Papp Judit Erzsébet
18. Rodas Ildikó
19. Kovácsné Ruzsa Anita
20. Solymossy Judit
21. Strohmayr Zsuzsanna
22. Szántó Ildikó
23. Tolnai Annamária
24. Tornássy Marianna
25. Trájer Éva Márta
26. Varga Éva

Túl az első államvizsgán

A Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar Kihelyezett Tagozatán Szombathelyen 1990-ben kezdődött a védőnői képzés.

Az oktatásra való felkészülés körütekintő előkészületeket igényelt. Elméleti és klinikai szaktárgyak oktatására jól felkészült szakembereket sikerült döntően a Markusovszky Kórház szakemberei köréből megnyerni.

Többen egyetemi oktatási tapasztalatokkal, tudományos minősítéssel is bírnak.

A főiskolai diplomát kínáló védőnői képzés helyi megvalósulása ennek ellenére úttörő utat jelentett. Kezdetből célul tűztük ki, hogy nem "kis medikusokat", hanem a megújult egészségügyi struktúrába hangsúlyozottan önálló munkát végző, döntési felelősséget viselő diplomás védőnők hagyják el az intézményt. Védőnői a tevékenységével egy olyan úrtölt ki, mely a szakellátás visszalépése folytán a terhes- és csecsemőgondozásterén a családorvost az állami egészségügyi szolgálat oldaláról egészíti ki. A védőnői intézmény a biztosíték arra is, hogy a privatizáció, ill. magánorvosi tevékenységek elterjedése mellett megmaradjon a mindenkori számára elérhető alapvető egészségügyi szolgáltatás.

A gyakorlati szaktudás elérésének igénye hatotta át a három év oktatási koncepcióját. Az elméleti alapok megszerzése után célul tűztük ki az önálló munkát és kreativitást. Másodévre már ismertek voltak a szakdolgozati témakörök melyekben az elméleti háttér feltárásán túl hangsúlyozottan igényeltük az önálló kutatást és védőnői oldalról figyelhető gyakorlati hasznosítások jelenlétét. Több értékes munka született, melyek közül 7 a pécsi területi TDK konferencián is elhangzott. 2 előadás bekerült az országos döntőbe ahol a szakemberek körében is elismerési aratót. Szomorúbb tapasztalat volt, hogy a TDK konferenciákon a védőnői hallgatók szembeálltak a hatéves képzésben részesülő medikusokkal szemben támasztott elméleti tudás igényével. A levezető elnököknek a jövőben feltehetően számolnunk kell a főiskolások szélesebb körű megjelenésével e tudományos fórumokon is. Az azonos mércé csak a kutatási téma aktualitása, célszerű megközelítése és a gyakorlati hasznosulás oldaláról szerencsés.

A hallgatók többsége eljutott az utolsó stációhoz az államvizsgához. Itt is szakítottunk a klasszikus visszakeresési módszerekkel. Az elméleti szaktudást a gyakorlati tenni-alkotás bemutatásával párosítottuk. Olyan tételket dolgoztunk ki, melyek egy adott eset közzétartalmait, a terhesség előtti eseményekről, a terhességről, szülésről, átvétele az eseményeket újszülött-, gyermek- és ifjúság korig. Az esetek komplikációkat, szövődményeket épp úgy tartalmaztak, mint védőnői módszertani háttérinformációkat. Így a hallgató számára mód nyílt az adott konkrét eset kapcsán a megszerzett ismeretéről beszámolni. A vizsgázatóknak ugyancsak módjukban állt az egyes kitérőkben, kérdéseik alapján a hallgató ismeretei megalapozottságáról meggyőződni. Így nem csak a diabétesről a védőnői tevékenységről esett szó, de arról is, hogy pl. milyen lehetőségei vannak egy esetleg közszépen működő védőnőnek, ha a gondozott csecsemőjének anyja munkanélküli és az apa alkoholistá.

Milyen szociális kapaszkodási lehetőségeket ismer, milyen információkkal tudja a Családvédelmi Szolgálatot segíteni, megannyi életszagú helyzetelemzések.

Az államvizsga eredményei egy kicsit az egész három év teljesítményének tükröképe. A 27 végző hallgató mindegyike tudásszintje elérte a minimálisan elvárhatókat, így bukás nem volt. Örömmel könyveltük el, hogy 6 hallgató a komplex államvizsgán és a szakdolgozat alapján egyaránt az elméleti és gyakorlati felkészültségükkel kiválóan felelt meg.

A diploma értékét mindig az határozza meg, hogy az azzal rendelkező milyen minőséget teljesít a gyakorlatban.

Elhelyezkedésük ismeretében többek pályáját nyomon követhetjük.

Nem kis örömmel és megnyugvással kezdtük az idei évben az újabb úttörő utat - a négy éves képzést -, mellyel nagyobb lehetőséget kaptunk céljaink megvalósítására.

A tervezett Egészségtudományi Karba beilleszthető 4 éves védőnői képzésről elfogadott faterve tartalmi megtöltéséről későbbiekben e lap hasábjain részletesen beszámolunk.

Dr. Horváth Boldizsár

kandidátus szakvezető helyettes

Menekülj!

(Gólyatábor 1993)

Helló fiúk! Szia lányok!

Üdvözlünk benneteket a szombathelyi Egészségügyi Főiskoláról! Ez év szeptemberében is megrendezték a felsőbb éves hallgatók a gólyák számára az ismerkedési tábor.

A csütörtöki bemutatkozás után pénteken este 7 órakor került sor a megnyitóra. Hat csoportba osztottak bennünket - az egymást méregető első évfolyamosokat - a "pásztoraink".

A feladatok vidámságot varázsoltak a résztvevők arcára. A vetélkedő legnagyobb része zenei anyagra épült. Eljársztunk az István a király című darab egyes részleteit, amihez a kellékeket a konyhából szereztük be (pl.: a véres kardot, lekváros kenyéket helyettesítette). Néhány gyermek- és népdalt modern zenei stílusban adtunk elő, így hallgathatta meg nagyszámú közönségünk a Kiskacsá fürdik című éneket metél stílusban.

A következő pillanatokban összegubancolódtunk a helyzet, mert "magányos" gyufaszálakat kötöttünk egy cőrnára. A TV népszerű Szerencsés kerék vetélkedője ebből a mókából sem maradhatott ki: köszöntsük Dórá (iskolánk tanulóját)! A megfajított rejtvények reklámszlogenek voltak.

A késő estébe nyúló program szombaton délelőtti városnézéssel egybekötött akadályversennyel folytatódott. A sulit

melletti parkban felmérhettük távolugrasi tehetségünket. A művelődési ház előtt sokak csodálkozására körjátékot adtunk elő. A Főtéren újságból hajtogatott csákót árultunk új 1 Ft-osért. Volt aki csak akkor "adományozott" nekünk pénzt, ha a csákót nem adtuk neki. Az osztrák turisták furosan néztek ránk, kéregető magyar diákokra. Az utolsó feladatok egyikének köszönhetően aznap csak tiszta taxik száguldoztak a városban, mert mi szépen lemostuk azokat. A fából fénypontjaként ünnepséget rendeztek nekünk a szemközti sörözőben. A másodévesek nagylelkűségének köszönhetően a győztes csapat egy golyával díszített toriát kebelezhetett be. Minden résztvevő pezsgővel koccintott. Az estet az Épekövek Blues Band koncertje zárta.

Hátton is köszönjük a golyapásztoroknak a vidám és örökké emlékezetes napokat. Reméljük, hogy jövőre mi is érdekes és színvonalas szórakozást nyújthatunk a kezdőknek.

Birkás Zsuzsanna I. évf. Csordás Adrienn I. évf.
Diplomás Ápoló Szak Diplomás Ápoló Szak
hallgatója hallgatója

Golyák '93

Felvételizők adatainak alakulása az 1993/94 tanévben a POTE Egészségügyi Főiskolán

Hallgatói létszám az 1992/93. tanévben: **466 fő**

Végzett hallgatók létszáma az 1992/93. tanévben: **89 fő**

Felvett hallgatók létszáma az 1993/94. tanévre: **409 fő**

Hallgatói létszám az 1993/94. tanévben: **786 fő**

	Jelentkezettek, pót- ajánlatkértek	POTE-ről átirányi- tást kértek	Felvételi létszám	Felvételt nyertek
Dietetikus (N)	29	41	30	30
Gyógytornász (N)	73	19	30	30
Szoci. munkás (N)	62	15	30	30
Szoci. munkás (L)	118	2	40	39
Védőnő (N)	70	66	60	55
Védőnő (L)	62		100	53
Dipl. ápoló (N)	136	59	120	121
Dipl. ápoló (L)	236		50	51
Összesen:	786	202	460	409

Tapasztalatom a védőnői összefüggő gyakorlatról:

Hihetetlennek tűnik, de elérkezett ez az idő is: teljesítettük a nagygyakorlatot, vége a hat félévnek. Előttünk az utolsó nagy megmérettetés: az állami vizsga, aztán remélhetőleg 22 ifjú védőnővel gazdagodik a környék.

A legutolsó 13 hét koronázta előző 5 féléves tanulmányainkat. Gyakorlatban is tapasztaltuk: mi is az a munka, hivatás,

amit választottunk. 7 hetet falusi körzetben, 6 hetet városban töltöttünk. Megismerjük ugyanannak a munkának a másosságát, amely a körzetek elhelyezkedéséből és eltérő összetételéből adódik.

En egy várostól távol eső faluban töltöttem a gyakorlatot. Csökölyben, onnan pedig helyettesíteni jártam egy másik

faluba, Kaposfüre, amely már közel van Kaposvárhoz.

A városi gyakorlatomat egy belvárosi, lakótelepi tömbben töltöttem. Csökölly lakosságának jelentős része cigány, így látogatásaink során nagyon érdekes volt megismerni élet-körülményeiket. Itt a védőnőnek eredmény az is, ha sikerül elérnie a csecsemő vagy terhes számára olyan feltételek megteremtését, amelyek városban alapvetőek. (A viszonylag egészséges táplálkozás, tiszta környezet, gyógyszerek kiváltása.)

Látogatásaink alkalmával nagy területeket kellett bejárunk, gyakran kiépítetlen utakon vagy erdőben. Ismerték, tisztelték, bizalommal fordultak a védőnőhöz.

A két faluban különbségeket tapasztaltam. Kaposfőn, ahol régóta nincs állandó védőnő, kevésbé bizalmasak az emberek. Nem ismerik egészen a védőnő feladatait, kevesebbet járnak tanácsadásra.

A városi körzetben naprakész, korszerű tanácsokat várnak el. A csecsemőket házi gyermekorvos látja el, aki gyakran látogat. Itt sem felesleges a védőnő munkája, hiszen a gyermekorvos tanácsain kívül is szívesen veszik az információkat.

A legnagyobb különbségeket a tanácsadásokon tapasztaltam. Felső körzetben a bavi egy MSZSZ-en kívül a védőnő önálló tanácsadást tart. A tanácsadáson gondozásba veszi a terhest, kísérőiratokkal látja el, alapvető laborvizsgálatokat végez. A tanácsadó helyiségben a védőnő a kismamával egyedül van, négyesemközti beszélgetés során próbálják megoldani a problémákat.

Városi tanácsadásokon nem igazán éreztem otthonos magam. A csecsemőtanácsadást minden alkalommal a gyermekorvos tartja, jelen van az asszisztense és a védőnő. Általában az orvos adja a tanácsokat, a védőnőnek csupán adminisztrációs munka jut. Ezen kívül a tanácsadásokon gyakran jelennek meg olyan csecsemők, akik nem a védőnő körzetébe - csupán a gyermekorvos praxisába - tartoznak. A tanácsadáson megjelent csecsemők egy részét így nem ismeri a védőnő. Természetesen a saját körzetben is vannak csecsemők, akik nem az adott gyermekorvoshoz járnak, így a védőnő velük nem is találkozhat a tanácsadáson.

A terhestanácsadás a centrális terhesgondozóban zajlik. Itt általában nagy a forgalom, így nehezen adódik négyesemközti beszélgetésre lehetőség.

Úgy hiszem a házi gyermekorvosi rendszerben a védőnőnek kevesebb feladat jut és ez leginkább városban érezteti hatását.

Mindkét körzetben szívesen jártam gyakorlatra. Sokat tanultam a védőnői munkáról, az emberekkel való bánásmódról oktató védőnőmtől.

Ördögh Gyöngyi

III. évfolyamos hallgató Kaposvár

A hivatás gyakorlása

Az egyre intenzívebben bővülő diplomás ápolóképzés nem kis feladatokat ró a klinikai, kórházi gyakorlóterületekre.

Ha meg akarjuk valósítani az elmélet és a gyakorlat egységét, akkor egyaránt számba kell venni azokat a lehetőségeket, hogy az oktatás során szerzett elméleti tudást hogyan tudja a hallgató (tanuló) megvalósítani a gyakorlatban. A "hogyan"-on van a fő hangsúly!

A diplomás ápoló nem attól válik igazán diplomássá, hogy az előírt vizsgakötelezettségeinek eleget tesz, hanem attól, hogy hogyan alkalmazza ismereteit; egyrészt a tanulóévek során, másrészt az általa választott munkaterületen.

A gyakorlóterületek kiválasztása nem egyszerű dolog, mert bizonyos mértékig meg kell felelni a személyi és tárgyi feltételek elvárásainak. A feltételek hallatán egy-egy intézmény gyakran elzárkózik a diplomás ápolók fogadásától, mások örömmel üdvözlik a fejlődésnek ezt az útját. Nem mindenütt alakult még ki a változtatás igénye -ők inkább vállalják a hagyományos értelemben vett és működő ápolási módozatot. Szerencsére egyre több olyan ápolási igazgató, vezető főnövér áll az intézetek élén, akik fel tudják mérni ennek fontosságát és segítő, támogató kezet nyújtanak a nemes feladat meghonosítására.

Hogy milyen ápolók hagyják el a főiskola falait, abban döntő szerepe van a gyakorlóterületeknek. A képzés óraszámja 4870, melynek fele 2300 óra a gyakorlati képzés. Az osztály szellemisége, igényessége alapvető meghatározója a gyakorlatot végző attitűdjének.

A tanároknak, oktatóknak, gyakorlatot vezetőknak nincs nemesebb feladata, mint a választott pálya szépségeit, nehézségeit megismertetni a hallgatókkal, hogy munkájuk eredménye: emberszerető, dolgozni tudó személyiség kialakítása legyen.

Az ápoló alapvető feladata az ápolás-gondozás; a beteg segítése; vezetése; támogatása és nem mechanikus végrehajtója az orvosi utasításoknak.

Önálló szakterületét csak úgy tudja méltó rangra emelni, ha önmaga tesz érte a legtöbbet.

Váljon őrtékké az ápolás, de ez csak úgy érhető el, ha ezt nap mint nap igazolja. Ennek legadekváltabb mutatója a beteg (kliens): a maga megelégedettségével, hálás tekintetével, a bizalmával, stb.

Az ápolószemélyzet, ha az eredeti funkcióját az ápolást teljesíti, annak minden összetevőjével és nem keresi más szakmától (orvos) átvett feladatokkal a társadalmi elismerést, hanem saját tudományán belül azt nyújtja az egyénnek, családnak, közösségnek, stb., amellyel elégedettek lesznek, olyan elismerést vív ki magának, melyet eddig nem kapott meg.

Ebben tud segíteni legtöbbet a gyakorlóterület.

Sasváriné Bojtor Anna

Pécsi Tagozat Dipl. Ápoló - Szak adjunktusa

"A szívem majd kiugrik"

Az első évfolyam a második felévben az cisősegély nyújtás-hoz kapcsolódó gyakorlatot a kaposvári Mentőállomáson töltötte. Egy-egy napra voltunk beosztva, 2-3 személy egyszerre. Mindenkire rákerült a sor, de sorsolás döntötte el, hogy ki mikor megy.

Engem másodsorra húzták ki és nem is rohamkocsival, csak egy szállító mentővel mentem ki, de így is eléggé izgultam.

"Csak" egy kifordult térdjűzletet kellett a balesetire szállítani. Majd visszamentünk az állomásra. Határozottan jött az ismerfőskét-hosszú, sok rövid jelzés. A sorsolás alapján nem én mentem ki a rohamkocsival. Pár perc és újabb jelzés: Hajmáson gyógyszermérgezés. Szíróna-bekapcsol, a szívem majd kiugrik, pedig most tanultuk mit is kell csinálni, attól függ - és egyéb gondolatok kavargottak a fejemben.

Hosszú az út, de még memyre, az idő repül. Végre! Hajmást! Megtaláljuk a címet. A kapuban mondjuk így: etnikam áll, egy kb. 30-35 éves nő, nem modell típus, a földön ül, és vödör vízzel locsolják nyakán.

Szerencsétlen nő, ha mást nem is, de egy tödőgyulladását összeszedhet. Az elmondás: többféle gyógyszer is bezedett. A mentőápoló szerint jöhet a hordágy.

Semmi súlyos tünet, gondoltam. Irány a III. belgyógyászat. Miután találunk egy nővért, aki felvette a beteget, kérdeztük: Az útleveletről, a gyermekeiről és Kanadáról beszélt. A nővér elment orvost és ápolót keresni a gyomormosáshoz. Az orvos ideért, a nővér nem. Persze itt voltunk mi segítségként. Előkészítés és kivitelezés - megtanultuk. Itt a ragyogó alkalom, életet menthetsz, szedd össze magad - mondogattam magamban.

Hát nekiláttunk. Le is kellett fogni a beteget, hisz nem mondható el róla, hogy együttműködő lett volna. Így a szonda lenn, a többi a mi dolgunk.

Persze a fináléban már nem mi játszottuk a főszerepet, megérkezett az elveszettnek hitt felmentőserég.

Mi szerényen továbbállunk. Hát aki ezt az élményt átéli, megéri, milyen a mentő-élet.

Illés Beáta

II. évfolyamos hallgató Kaposvár

"Egy kis kiruccanás dietetikus módra"

1993. április 20-án egy szép tavaszi napon mi, az első dietetikusok szakmai gyakorlatra indultunk. Meglátogattuk Ny.- Magyarországi ételmészeti üzemeit, ahol az elméleti órákon hallottakat láthatuk a gyakorlatban.

Egy kirándulás átlagos nehézségeit leszámítva kitérő hangulatban indult a csapat.

Első állomásunk a Marcali Tejüzem volt. Az üzem általános tudnivalóiról az üzemvezető tájékoztatott bennünket. Megnéztük a Balaton és az Óvári sajtok gyártásának egyes részeit, valamint a Túró Rudi készítésének folyamatát. Az üzemlátogatás végzetével megkóstolhattuk az üzem friss termékeit.

Újra buszra szálltunk és Nagykanizsa felé vettük az irányt. Ott a ZALACO sütőipari üzemet tekintettük meg. Itt is szívélyes fogadtatásban volt részünk, bemutatják a kenyér és péksütemények előállításának fázisait, az üzem felépítését. Ebben az üzemben gyártják a sokak által kedvelt Bonbonetűt, Grandoletit, Rolettit és meg sok más finomságot. Látogatásunk során a Roletti, fagylalttölcsész és ostyagyártás folyt. Ezeket a termékeket exportra is gyártják, amit izléses csomagolásuk is elárul.

Az estét már Zalaegerszegen töltöttük. A szállás "hirtokha vétele" után városnézésre indultunk. Másnap reggel az ország egyik legmodernebb tejüzemébe a Zalaegerszegi Tejipari Vállalathoz látogattunk el. Itt meggyőződhetünk a modern tejüzemi technika vívmányairól. A sajtó-korszerű svájci gépek állítják elő, minimális emberi beavatkozással. A stadion nagyságú üzemből egyszerűen 17 000 liter tej feldolgozására képesek - ennyi tejet egy ember kb. 15 óvalatt fogyaszt el, ha naponta egy litert iszik - 3-4 ember közreműködésével. Az üzemből gyártják a Pannónia sajtot, de emellett a várost és környékét más tejtermékekkel is ellátják.

A következő állomásunk a változatosság kedvéért a Csornai Tejipari Vállalat, ahol a tejgyártás technológiáját felügyeltük meg. Ez a cég egy osztrák-magyar közös vállalat. Itt gyártják többek között a Mars tejet és a Milky way csokoládét.

Kirándulásunk végső célja Mosonmagyaróvár, hangulatos kisváros a nyugati határszélen. Híres Agrártudományi Egyeteméről, Dr. Szigeti Jenő mikrobiológus jóvoltából megismerkedhetünk az egyetem életével. Tájékoztatót kaptunk a különböző tagozatok kutatási területeiről, feladatairól. Megnéztük az egyetem laboratóriumait és az egyetemi állattartást.

Nem lett volna teljes a kirándulás, ha nem látogattunk meg egy húszüzemet is, ezért megnéztük a mosonmagyaróvári Starter Kft-t, a Kaiser termékek hazai töltőhelyét. Az üzem szívélyes vendéglátását mutatja, hogy már előző nap köztelővel vártak minket. Megérkezésünkkel tanui lehetünk az általunk is elfogyasztott szálamik és kolbászok gyártási folyamatainak.

Mosonmagyaróvár után visszaindultunk Pécsre. Úgy gondoljuk, a kirándulás hasznos volt, segített megismerni életmészeriparaink technológiáját. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani dr. Kovács Árpád adjunktus urnak, a főiskola vezetőségének és a vállalatok vezetőinek, hogy lehetővé tették számunkra ezt a kirándulást.

Kajati Viktor

Kálócs Szilvia

Féjős Szilvia

Garay Eszter

Pécsi Tagozat Dietetikai Szak III. évfolyamos hallgatói

A "rokonaink" jártak nálunk

1993. március 2-5. között a közép-finnországi Jyveskyle Háztartási Tanárképző Főiskolájának három tagú küldöttsége látogatott el a Pécsi Tagozat Dietetika Szakára (Annja-Lisa Mattila, Tina Toponen és Hilpi Kilängä).

Az iskolával az elmúlt év márciusában kötöttünk szerződést hallgatói és oktatói cserelátogatásokra.

Itt tartózkodásuk alatt hallgatóinkat megismertették a hazájuk táplálkozási szokásaival, az ottani iskolarendszerrel, illetve a saját iskolájukkal.

Programjaik között szerepelt a szak oktatásának bemutatása, tankonyhai gyakorlatokon való részvétel, élelmiszeripari kutatóintézet meglátogatása, az egyetem épületének és az egyetemi múzeumnak a megtekintése. A hivatalos programok mellett városnézés, múzeumlátogatás, családi vacsorák, hangverseny tette hangulatossá a nálunk töltött hetet.

Megerősítettük a közös akaratot, amely szerint a kapcsolat-tartás mindkét iskola számára fontos.

Dr. Figler Mária
a Dietetika Szak vezetője

Feed-back

1993. nyarán hallgatóink területi gyakorlatáról írt védőnői oktatói visszajelzések szerint a szombathelyi hallgatók felkészültsége nagyon jó. Előképzettségük alkalmassá teszi őket arra, hogy emberekkel jó kapcsolatot teremtsenek, a védőnői preventív munka gyakorlati kivitelezésében aktívan részt vegyenek. A sok közül ízelítőül két oktató védőnő hozzánk írt leveléből idézünk:

"Köszönjük a megtisztelést, hogy a nyári gyakorlaton foglalkozhattunk leendő védőnőikkel. Felkészültségükhöz csak gratulálni tudunk. Mivel a hallgatók gyakorlati ideje alatt mi is csak a munkánkat végeztük, így kérünk, hogy a nekünk szánt pénzt a főiskolai képzés bármely területére használjátok fel.

Üdvözzel:

Bóros Miklósné védőnő sk.

Géczi Lászlóné védőnő sk.

László Tünde III. évfolyam Kapossvári Védőnő Szak

Biztatás

Elmúlnak ifjú éveid
Remények - melyek elfakulva
Záródnak be hő szíved
Sebesült kamrájába - néha
Ébrednek: Emlékek eleven,
Búcsút nem mondanak neked soha.
Emlékszel? Emlékezz! Nem csak
Teljesületlen álmok. A te birodalmaid.

Mező Édina IV. éves szac. munkás, Szombathely

Pillanat

hangos a szó
ha jelez a bőr
pihenő áldozat
melege ör

a gondolat méla
ha szuszog a esőnd
elmélyült őszinte
álmokat önt

§ remeg

Hollandia - kihívások az egészségügyben

Herrtoogenbosch, ez a holland kisváros nemcsak történelméről nevezetes, hanem immár második alkalommal megrendezésre kerülő Nemzetközi Közösségi Ápolási Konferenciának is a helyszínévé vált 1993. április 1-2. között.

A színvonalasan megrendezett, kellemes légkörben zajló találkozó valamennyi résztvevőt meglepődöttséggel töltötte el.

A konferencia lehetőséget nyújtott egy nemzetközi információcsere és az eddig végzett kutatási eredmények bemutatására. Az ülészakok témái nem titkolt szándéka volt, hogy felvázolja azokat a nehéz körülményeket, költségvetési megszorításokat, amelyek nehezítik a közösségi ápolás fejlődését.

A világon mindeműt egyre nagyobb az igény az otthoni ellátás, gondozás iránt. Ez a tendencia egyben társadalmi érdek is.

A pénzügyi források jobb kihasználási érdekében megnőtt a közösségi ápolók szerepe, ugyanakkor hangsúlyt kapott az egyén, a család, a kliens szerepvállalása is saját egészségének védelmére.

A közösségi ápolóknak egyre nagyobb társadalmi igénytel kell szembenézniük, hogy meg tudjanak felelni az elvárásoknak.

A holland kormány maximálisan támogatja a különböző háziápolási szervezetek tevékenységét. Arra törekszik, hogy a meglévő rendszerek együttműködése érdekében egy új társadalmi biztositási rendszer kidolgozásával, annak bevezetésével a lakosság egészségügyi szükségletét mind jobban kielégítse. Cél, hogy az egészségügyi ellátást végző szervezetek és a biztositótársaságok szerződést kössenek egymással. Megteremtve annak lehetőségét, hogy a páciens a rendelkezésre bocsátott pénzüsszeget, amellyel saját maga szervezi meg otthoni ellátását, minél hatékonyabba válják az otthoni ápolás, a minőség biztosítása mellett. A közösségi ápolás ezáltal egy többoldalú kapcsolattá válik és egyre fontosabb lesz az adott szolgáltatás és a különböző szervezetek közötti viszony. A kormány feladata, hogy biztosítsa ennek lehetőségét, ugyanakkor a felelősség áttehető a helyi önkormányzatokra és a helyi egészségügyi szervezetre, figyelműsekre. A tervezet motója: a jó minőség, a lehető legalacsonyabb ár!

Ez kihívást jelent a közösségi ápolóknak, bizonyítaniuk kell az ápolás pozitív hatásait az egészségügyi rendszeren belül és fel kell mutatniuk a gondozás plusz értékeit. Jelenleg is sok figyelmet szentelnek a gondozás minőségére, amelynek jérőse a gyógyításból - a kuratív jellegű szaktevékenységből áll, de nagyobb gondot kell fordítani a preventív jellegű ápolásra, amely ugyan sok pénzbe kerül, de hosszú távon megtérül és eredményes.

Betekintést kaptunk a háziápolás nemzetközi összehasonlító elemzéséről Mrs. A. Keekstra, Ph.D. az utrechti Alapellátási Intézet képviselőjétől, aki összehasonlító elemzést végzett Hollandiában, Belgiumban és Németországban a háziápolás minősége, az ápolók munkahelyi meglegedettsége és a betegek száma között. Az azonos mérés és módszer ellenére a három országban eltérés mutatkozott az

ápolás-gondozás igényével kapcsolatban. Belgiumban sok a beteg és nagy a függőség az ápolás-gondozás területén, míg Németországban több háziápolást nyújtanak, addig Hollandiában a megelőző jellegű gondozást helyezik előtérbe. Nincs különbség a higiénés és technikai feladatokat érintő kérdésekben. Hollandiában a közösségi ápolók nagyobb autonómiát, szervezetheget, szakmai továbbfejlesztést szeretnének.

Elismerésre méltó eredményt mutatott be A. Biemond, M.D. a folyamatos ambuláns peritoneális dialízis (CAPD) kezeléséről, amelyet maguk a betegek is végezhetnek megfelelően képzett közösségi ápolók irányításával. A cél az volt, hogy növeljék azoknak a betegeknek a számát, akik otthonukban is meg tudják oldani a peritoneális dialízis kezelést és minél később kelljen náluk kórházi haemodialízist alkalmazni. Az eredmény igazolta, hogy ha nem végeztek volna a CAPD kezelést, akkor a 10 páciensből 7-en haemodialízisre szorultak volna, 1 páciens az öregek otthonába kellett volna helyezni állandó felügyeletre és 2 páciens semmiféle dialízisben nem részesülhetett volna.

Bebizonyosodott az a tény, hogy a speciálisan kiképzett közösségi ápoló ezzel a módszerrel egyre több ember életét hosszabbíthatja meg. Ugyanakkor betegkímélő és kevésbé költséges eljárás is.

Az előadások szünetében lehetőség nyílt néhány ápolástechnikai eszköz megtekintésére (betegágy, betegemelő, betegszállító kocsi, stb.), amelyek könnyítik az ápoló munkáját és komfortosabbá teszik az erre rászoruló betegek környezetét. Ezek az eszközök elsősorban az otthoni ápolást szolgálják, melyek beszerzése is viszonylag könnyen elérhető. Nagyszámú szakirodalmi anyag megvásárlására is volt lehetőség, vagy megrendelés útján bárki számára hozzáférhető.

A színes, változatos, értékes kutatási eredmények egybehangzóan igazolták, hogy egyre nagyobb szükség van a közösségi ápolókra, nagyobb gondot kell fordítani a preventív jellegű gondozásra, mert azáltal válik egy ország gazdagabbá, ha minél több önmagát ellátni tudó ember él saját otthonában.

Úgy érzem, csak köszönetet tudok mondani azon kis magyar csoport nevében, akik ezen a konferencián részt vettek.

Betekintést kaptunk a nálunk sokkal fejlettebb országok egészségügyi állatásába, ugyanakkor rávilágított arra is, hogy hazánkban is adottak a lehetőségek egy színvonalasabb alapellátás, közösségi ellátás megvalósítására. Ehhez nemcsak anyagi fedezet szükséges, hanem a meglévő személyi, tárgyi feltételek tudatosabb átszervezése a szakképzés átalakítása, mellyel hatékonyabbá tehetjük az ápolás-gondozás színvonalát.

Sasváriné Bojtor Anna

Pécsi Tagozat Dipl. Ápoló Szak adjunktusa

Egy TDK Konferencián résztvevő tapasztalatai

A diákélet jellegzetességeit bemutatni talán feleslegesnek tűnne mindenkinek számára. Nem is a mindennapi eseményeket, életünk szerves részeit szeretném eszetelni most, hanem azokat, melyek csak egyes diákok számára ismerősek: a tudományos élet velejáróit.

A fiatalság egyik jellemzője a lelkesedés, a kíváncsiság, a tudásvágy. Aki nem elégszik meg azokkal, amit tanáraitól és a tankönyvekből elsajátíthat, annak lehetősége adódik a kutatásra, új dolgok felfedezésére, kisebb-nagyobb építőelemmel hozzájárulhat a tudomány fejlődéséhez.

A másfél év megfigyeléseit összegezve magam is, mint más száz meg száz diák, felkészültem a TDK Konferenciára egy 10 perces előadással. Nehéz feladat sűriteni megfigyeléseket, összefoglalni következtetéseket ilyen rövid formába - ez senki számára nem kétséges. Mégis szerencsés évelem volt, mert ezzel az előadással részt vettem a POTE HTDK-n, az OTDK-n Pécsen és az Egészségügyi Főiskolák TDK-ján Pesten. Így lehetőségem volt sok előadást meghallgatni és két különböző szervezési, értékelési módszert megismerni.

Betekintést nyertem az aktuális témákkal kapcsolatos legújabb felfedezésekre, megvitathattam álláspontjaimat a diákkörös kollégákkal.

Összehasonlítva a két különböző helyszínelterő szervezését el kell panaszolnom bátiatomat: míg Pécsen mindenki számára 15 percet biztosítottak - 10 percet az előadásra és 5 percet a vitára -, addig Pesten 5-6 előadás elhangzása után jutott 15 perc ezek megvitatására, ami hátrányos volt talán mindenkire nézve. Szerintem akkor kell megvitatni a témát, mikor mindenkiben kikristályosodott a kérdés. Mire a hat előadás elhangzik, az elsőtől sok mindent elfelejtünk, az idő telik, tehát az utolsókra nem marad elég idő, vagy nagy

ösűszások jönnek létre (ez be is bizonyosodott).

Ezt azért tartom fontosnak, mert jó volna figyelembe venni. Legyen mindenkinek egyforma esélye állításai megvédéséhez.

Egy pozitívum, ami a Pesti TDK-t, a főiskolások megmérettetését illeti, az volt, amit Pécsen az orvostanhallgató diákkörösökkel ideálisnak találtunk: a TDK-nak nem verseny formájában, hanem - mint a kongresszusokon - megismertetés céljából tartott előadássorozatnak kellene lennie.

Pesten kedvezőbbnek éreztem azt, hogy minden előadó dícséreltben részesült - oklevelet és egy szimbolikus összeget kapott jutalmul. Azonkívül hét kategóriába soroltak diákkörösöket és előadásaik megtartására adtak lehetőséget különböző szakmai körökben, vagy megjelenítés céljából előadásuk átdolgozását javasolták, illetve a következő TDK-n zsűritagként való részvételre választották ki két diákköröst.

Igy tulajdonképpen mindenké gazdagabb lett szakmai téren is és az értékesnek bizonyult információk terjesztése lehetőségessé vált.

Szakmai szempontból mind a pécsi, mind a pesti TDK nagyon sokat nyújtott: megerősített, szemléletbeli eltéréseket és hasonlóságokat segített felfedezni, a következő lépések eldöntésében támaszom volt.

Fiataltábor diáktársaim figyelmébe ajánlanám azokat az óriási lehetőségeket, melyek egy diákkörös hallgatónak rendelkezésére állnak.

Ideális volna, ha egyre többen vennének részt a kutatásokban, eredményeikről beszámolva társaiknak.

Lázár Tünde III. évf. hallgató, Kaposvár Védőnő Szak

Szociográfiai tábor - Csesztreg

A II. évfolyamot úgy fejeztük be, hogy tanrendi gyakorlaton vettünk részt Csesztregen. Csesztreg Zala megyei kis falu, nem messze a szlovén határtól. A település képe nagyon érdekes. A falura jellemző a "köz"-ös építkezés, ami azt jelenti, hogy két párhuzamos utca között szűk kis földutak vannak, amelyek mentén szintén házakat építettek.

Gyakorlatunk lényege az volt, hogy felmérjük a falu szociális helyzetét, intézményrendszerét. Az évfolyamunkon belül csoportokat alakítottunk a feladatoknak megfelelően. A csoportok a falu szociálpolitikájával, egészségügyi ellátásával, az értelmiségiek és a kultúra helyzetével, a vállalkozásokkal és a gazdasági szervezetekkel foglalkoztak. Illetőleg volt egy csoport, akik humán-ökológiai kérdőíveket töltöttek ki a falu lakóival - véletlenszerű mintaválasztással. Erre azért volt szükség, mert a falu határában tájvédelmi területet és egy tavat akarnak kialakítani.

Ezekon a csoportos feladatokon kívül mindenki készített interjútanulmányokkal, felhasználva szociális munka

interjúkészítésének módszereit. Ahogy az országban, ebben a térségben is jellemző a munkanélküliség, magas aránya, itt az országos átlagnál magasabb 23-26%.

A feladatok és ezek ábeszélésük alapján képet kaptunk a faluról. Csesztreg mindenképpen fejlődő tendenciát mutat. Egészségügyi hálózata nagyon fejlett, egészségház, gyógyszer-tár működik a faluban. A kulturális életrel ugyanez nem mondható el. A művelődési ház a filmvetítésen és bálokon kívül nincs kihasználva. A szociálpolitika, szociális ellátás szintén fejlődő képet mutat. Ott tartózkodásunk idején fogadta el a képviselőtestület a szociális törvény helyi rendelkezéseit.

Fontos megjegyezni, hogy a falu lakóit - a képviselőtestület üléseiről, egyéb eseményekről - a helyi kábeltelevízen keresztül tájékoztatják.

A gyakorlat mindenképpen előnyös volt, hiszen kipróbálhattuk magunkat az életben, hogyan tudunk kapcsolatot teremteni, beszélgetni emberekkel. Szintetizálva immár a gyakorlatban is alkalmazhattuk azokat az elméleti is-

mereteket, melyeket: - szociológia, - társadalompolitika - szociálpolitika, - jog, - egészségügyi, - népegészségügyi - pszichológiai, szociális munka elmélet-gyakorlat tantárgyakon belül szereztünk. A falu lakói és vezetése nagyon kedvesek voltak, szívesen fogadtak minket.

Meghívást kaptunk a hétvégi bálba és szabadtéri szalonasításon is részt vettünk.

A szakmai tapasztalatokon kívül egyéni élményekkel is gazdagodtunk.

Szombathelyi III. éves szociális munkás hallgatók

A felnőtt féloldali bémult beteg vizsgálata és kezelése

1993. nyarán a POTE Egészségügyi Főiskola Zalaegerszegi Tagozata Gyógytornász szakának oktatójaként ketten vettünk részt egy háromhetes, nemzetközi szintű tanfolyamon az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézetben. A Magyar Gyógytornászok Társasága és a Joint Distribution Committee által szervezett és támogatott tanfolyam témája "A felnőtt hemiplegiás beteg vizsgálata és kezelése" volt, vezetője az izraeli Ilia Panturin.

A féloldali bémultak kezelésére használatos Bobath módszer Magyarországon közel két évtizede ismerjük és tanítjuk a gyógytornász hallgatóknak.

A módszer kidolgozója: Bertha Bobath gyógytornász és Karl Bobath neurológus, a 40-es évektől kezdve fejtették ki tevékenységüket, tehát a módszer 50 éves múltat tekint vissza.

A Bobath módszer alapjait ismerjük és oktattuk a főiskolán, a módszert fejlődésében látni és hatékonyságát megtapasztalni a kurzus alatt volt módunk.

A tanfolyam új szemléletet képviselt a féloldali bémultak rehabilitációs koncepciói között:

- funkcionális és tüneti kezelés alkalmazása, a funkciók minőségi fejlesztésének kihangsúlyozása a mennyiségi szemléletmód helyett,

- a 24 órás kezelésselvének kihangsúlyozása,

- biomechanikai törvényszerűségek, a manuálterápiás ismeretek, az izomerősítő elvek érvényesítése a kezelésben, a proprioceptív és taktilis stimulációk alkalmazása.

A módszer hatékonysága arányos a kezelő team ilyen irányú képzettségével, felkészültségével, így ennek birtokában megvalósítható a 24 órás kezelés. A beteggel foglalkozó minden személy (orvos, nővér, gyógytornász, logopédus, pszichológus, hozzátartozó, stb.) minőségében megfelelő módon kell hogy foglalkozzék a beteggel. Az ismeretek

elsajátítását külföldön a team részére tanfolyamok biztosítják, a hozzátartozókat a mozgásterapeuta világoztatja fel.

A Bobath módszer a normális, ép mozgásokra, mozgásösszetevőkre, az ép mozgásfejlődésre épül, ezek ismeretének birtokában a pathológiás tartás- és mozgásminták feltérképezése, ezek betegben való leépítése, a tőlük való távollátás (régén RIP = reflexgátló helyzet) szolgálja az újbóli normális mozgás és tartás kialakítását.

A módszer lényege:

a pathológiás tartás és mozgásminták,

a tömésfokozódás

fixáció kiküszöbölése, korrekt, minőségi munka során.

A kezelés a mindenkori tömésállapothoz, annak változásához igazodik.

A mozgásterápiánk működésben történik, nem izolált, önellő gyakorlatok, fektetések végeztetését jelenti. Egy kezelés során egy funkciót, pl. oldalra fordulás, próbálunk fejleszteni. A beteg önálló teljesítményének felmérésével kezdve, a funkció helyes sorrendiségét, minőségileg elfogadható kivitelezési módját alakítjuk ki, s a kezelés a funkció fejlődésének, minőségének lemerésével zárul.

Kiemelten foglalkoztunk a vállproblémákkal, pl. fájdalom váll kezelésével, melynek megoldási módja igen hatásosnak bizonyult. (A módszerben proximális résznek minősülő törzs, lapocka mozgással, mozgással előkészítve a glenohumerális ízület izolált mozgását és manuális alátámasztás alkalmazásával a fájdalom felléptét kivédhetjük.)

Hatékony segítséget jelentett a tanfolyam a hemiplegiás beteg járástanításához, a centrális faciális paresis, a Pusher syndroma, a hypotonia kezeléséhez, a funkciók összetevőinek, pl. a gondolkodás fejlesztéséhez. A funkciófejlesztés új szemléletmódját a gyógytornász hallgatók a harmadik félévben 55 órában tanulhatják tagozatunkon.

Tóth Klára

Zalaegerszegi Gyógytornász Szak tanársegéd

Egy új főiskolai szak a kezdet kezdetén

Az oktató szemével:

1993. szeptember 6-án mint mindenhol az országban, úgy Zalaegerszegen is kezdetét vette a diplomás ápoló hallgatók oktatása.

Hosszas előkészítő munkák során megfogalmazott feladatok és célok megvalósítását kellett elkezdenünk. Ápolási filozófiánknek megfelelően az új szemlélet kialakításával alapoztuk meg az ápolás oktatását. Ebben a munkában nagy segítséget kaptunk Doris Modly professzorasszonytól. Ő az ápolási diszciplína alapjairól beszélgetett a hallgatókkal.

A beteggel, klienssel való kommunikáció, korrekt bánásmód, szabályosan kivitelezett beavatkozások, szükségletek felmérése és kielégítése, helyes ön- és mások értékelése igen komoly és nehéz feladat. Ezeknek az ismereteknek az oktatása és elsajátítása több tudományterületről származó tudásanyag integrálását feltételezi.

Oktaioi munkánkban törekszünk a jó (tanár-hallgató) kapcsolat kialakítására. Úgy gondoljuk, hogy ennek talaján eredményesebb lesz a tanítási-tanulási folyamat. Nagyon fontos számunkra, hogy a kísésoportos gyakorlati oktatás keretében a hallgatók nyíltan beszéljenek félcmeikről, az öket ért pozitív vagy negatív élményekről.

Természetesen a sok tanulás mellett elengedhetetlen a hagyományok építése, a főiskolai élet fellendítése. Havonként megrendezésre kerülő kötetlen beszélgetés keretében gyűjtjük össze az ötleteinket és felkészülünk ezek megszervezésére. Reméljük, hogy az "Összekötő" című lap következő számában már nemcsak további terveinkről, hanem eredményeinkről is sikerül beszámolnunk.

POTE Egészségügyi Főiskola
Zalaegerszegi Tagozata Diplomás Ápoló Szak

Hallgatóink a tudomány mezsgyéjén - TDK konferencia

1993. február 25-27. között rendezte meg a Pécsi Orvostudományi Egyetem a Tudományos Diákköri Házi Konferenciát az elméleti tömb előadótérmeiben.

Az Orvosi Karról 4 fő vett részt a III. évesek közül, II. éves csak a főiskoláról volt. Az Egészségügyi Főiskolai Karról hét III. éves és egy II. éves szerepelt. Ez nem csoda, hisz 2,5 év van még a hátuk mögött, s bizony nem könnyű VI., III. V. évesekkel megmérkőzni.

Reméljük, az indulási rajt feltételebeli különbözőségei, s ennek konzekvenciái nem szegik kedvét hallgatóinknak.

A Bíráló Bizottság - átlátva az említetteket - külön értékelt a főiskolai résztvevőket. 1993. március 4-én Dr. Kellermayer Miklós oktatási rektorhelyettes úr átadta a díjakat, okleveleket, és ezzel azt a lehetőséget, hogy három hallgatónk bejuthasson az OTDK-ra.

I. díj Lázár Tünde II. évf.
Kaposvári Tagozat (védőnö)
Témavezető: Hérosik Edit

II. díj Gyulási Bernadett III. évf.
Szombathelyi Tagozat (védőnö)
Témavezető: Andits Miklós

III. díj Domján Ildikó III. évf.
Szombathelyi Tagozat (védőnö)
Témavezető: Hodács László

További résztvevők voltak:

Domján Katalin III. évf.
Szombathelyi Tag. (védőnö) Témavezető: Major Miklós

Doszpot Andrea III. évf.
Szombathelyi Tag. (védőnö) Témavezető: Erdős Sándor

Falzer Ágnes III. évf.
Szombathelyi Tag. (védőnö) Témav.: Horváth Boldizsár

Borbély Judit III. évf.
Szombathelyi Tag. (védőnö) Témav.: Horváth Boldizsár

Oláh Adrienn III. évf.
Szombathelyi Tag. (védőnö) Témav.: Horváth Boldizsár

Az 1993. április 15-17-én megrendezett Országos Tudományos Diákköri Konferencián az Egészségügyi Főiskolai Karról a POTE különdíját a legjobban szereplő Gyulási Bernadett, a Szombathelyi Tagozat III. évfolyamos védőnö szkos hallgatója kapta.

Gratulálunk hallgatóinknak, akik elmertek indulni elsőként a kihívást és megmérettelést jelentő úton, s a valóságnak feltett kérdéseikre megkíséreltek választ keresni, témavezetőik segítségével, akiknek ezúton mondunk hálás köszönetet.

Köszönjük Dr. Ludány Andrea egyetemi adjunktusnak, hogy sok fáradtságos munkája mellett a főiskolai hallgatók részvételét is szíven viselte, dolgainkat rendezte.

Rendhagyó segítőkészségét külön köszönjük Dr. Nagy Judit professzor asszonynak mindazért, amit hallgatóink szellemi gyarapodásához nyújtott.

Az Egészségügyi Főiskolák Országos Tudományos Diákköri Konferenciáján 1993. április 29-30-án részt vettek a **Pécsi Tagozat Dietetikai Szakáról**:

Kovács Ildikó III. évf. Témavezető: Dr. Figler Mária

Major Rita III. évf. Témavezető: Dr. Korödi Oszkár

Eiszenyi Krisztina III. évf. Témavezető: Dr. Kovács Árpád

Kovácska Zsuzsa III. évf. Témavezető: Dr. Kovács Árpád

Kaposvári Tagozat Védőnö Szakáról:

Lázár Tünde II. évf. Témavezető: Hérosik Edit

Váramenyi résztvevő előadó oklevélben részesült.
Külön elismerő oklevelet kaptak a témavezetők is.

Az ápolástan hallgatók és oktatók vallomásai

- Emlékszem olyanra, aki sírva fakadt az éjszaka kellős közepén: ezt nem bírom tovább, mondta. Emlékszem olyanra, aki vállat rándított, amikor fölve kérték, adjon már fájdalomcsillapítót a néninek, mert nem lehet aludni a szenvedő nyögéstől. Emlékszem olyanra, aki minden szabad percében festette magát, mert orvosférfire lesett. Emlékszem olyanra, aki homlokot törött, meleg tenyerével azrot simított. Nem szólt egy szót sem, mégis tudni lehetett: minden rendben lesz...

- A középiskola után két évig kórházban dolgoztam, így igazán tudom, hogy ez az, amit akarok - mondja Szabó Eszter, a főiskola új szakának egyik hallgatója. - Nagyon fontosnak tartom ezt az iskolát, mert ahhoz, hogy megváltozzon az egészségügyben dolgozó ápolókról a megítélés, sok mindennek történnie kell. A tudás, még hozzá a magas szintű szaktudás megszerzéséhez tanulni kell, megfelelő tanároktól, minél több gyakorlattal. S egyszer el kell jönnie annak az időnek is, amikor a tudásunkat megfizetik.

- Számomra nagyon fontos a beteg, hogy segíteni tudjak rajta, hogy mellette álljak, hogy beszélgessek vele, hogy feleltessem vele a kiszolgáltatottságból fakadó rossz közérzetet, félelmét, hogy meg tudjam magyarázni, mi miért történik vele, hogy a legnehezebb helyzetben is jusson ereje egy másolyra. Ezért akarok tanulni, minél többet tudni - veszi át a szót Kozmeci Szilvia.

- Én más oldalról közelítem meg a kérdést, miért is vagyok itt a főiskolán - mondja Betlehem József. - Nekem nem volt úgymond egészségügyi előzetem. Nem vettem fel az orvosegyetemre, viszont mindenképpen olyan hivatást szerettem volna választani, ami a beteg emberrel van összefüggésben. Így kerültem ide, s úgy gondolom, az első, hetek után, hogy jó helyre. Elképesztő mennyiségű tudásra tehetünk szert, mert ehhez a tanrendi követelmény, a tanáraink is hozzásegítenek.

- Nem vagyunk kisdoktorok, de mindazt tudnunk kell a betegségről, ami szükséges ahhoz, hogy a beteget korrektül és megfelelően tájékoztassuk - mondják. - A diplomás ápoló az orvos jobbkeze, nem alárendeltje. Mivel egészen más típusú feladatai lesznek, mint a ma nővérének, megszűnik útközpontnak lenni a beteg, a hozzátartozó és az orvos között. A diplomás ápolónak meg kell terveznie minden betegre az egyéni ápolást, a betegágynál a törődést, a vizsgálatok idején a felvilágosítást, a műtetre való lelki és testi felkészítést. Nem arról van szó, hogy odatenni a beteg éjjeli szekrényére az ennivalót, hanem arról, hogy vajon el

tudja-e fogyasztani? Van-e kanála, fél tud-e ülni, le tudja-e nyelni, van-e étvágya, kívánsága. És a dolog persze ott kezdődik, hogy amit csak lehet, megterített asztalhoz ültesünk, ne egy ágy szélén ücsörögve szücsölje a levest, kínok közt.

- Addig nem változik meg egyébként a szemlélet, amíg diplomás ápolóink első garnitúrája ki nem kerül. Elő kell készíteni a fogadtatásukat, de iszonyú nehéz lesz nekik kezdetben - veszi át a szót Müllerné Szögedi Ildikó az ápolástan és elsősegélynyújtás egyik oktatója. - Nekik lesz a legnehezebb, minden szinten elfogadtatni, hogy a diplomás ápoló miért van. Hogy a legmagasabb szinten szervezze meg a beteg ápolását, gyógyulásához vezető utat. Nem elég egy beteget megoperálni, attól az még nem gyógyul meg. Őt ehhez elő kell készíteni, utána ápolni kell.

Óthonába bocsátva azt is tudni, hogy vajon lesz-e aki beadja a gyógyszer, elkészíti a diétás ételt!

- A képzés során a gyakorlat a kötelező óraszám felét teszi ki - nyitja ki Gróf Albertné tanárségédnő a naplót: - Sorolom őket: ápolástan, tudomány, bevezetés az orvosi tudományokba, anatómia, biológia, élettan, biokémia, mikrobiológia, infektológia, filozófia, etika, pszichológia, kommunikáció, pedagógia, jogi ismeretek, menedzsment ismeretek, latin, angol vagy német, számítástechnika, művészetek, testnevelés, speciál kollégium keretében antropológia, katasztrófa-
medicina, természetgyógyászat, s akkor még nem is teljes a lista. Ebből is érzékelhető már, hogy milyen fontos szerep jut a beteg-

nek. Érte történik minden ismeret elsajátítás, vele akar az ápoló kommunikálni, beleegyezésével kívánja ápolni. Sok szituációs játékot is tervezünk az órák keretén belül, ahol a hallgatók felkészülhetnek a legvárhatóbb esetek megoldására is.

-Ha megteremtjük a diplomásápolóknak a fogadókészséget, akkor megtalálják a helyüket a magyar egészségügyben - mondja dr. Tárnok Ferenc, a megyei kórház belgyógyász osztályvezető főorvosa, a főiskola diplomás ápolószakának zalaegerszegi szakvezetője. - A hallgatók a tapasztalatok szerint maximális lelkesedéssel állnak a kihívások elé. A társadalomnak akceptálnia kell, hogy nemzetközileg elfogadott diplomás ápolók kerülnek be az egészségügybe. Olyanok, akik nyelvet beszélnek, igen mély szaktudással rendelkeznek. Ha nem így lesz, itthagynak bennünket, s megint elveszítünk egy jó esélyt, hogy az egészségügyünkben az ápolás végre a helyére kerülve, emberhez méltó legyen. Ezekben a fiatalokban ott a változtatás lehetősége.

Egy lezárult három éves képzés után

Tengernyi gondot jelent felsőoktatási intézményt létrehozni. A működtetés, a főlogi, személyi, strukturális, a funkcionális, a tartalmi rendszer kimódolása, csiszolása, új szakok alapítása, indítása, külkapcsolatok építése, az első államvizsga és avatás megszervezése, a 786 felvételiző vizsgájának lebonyolítása, az évi több ezernyi ügyirat intézése, a sokhetes továbbképzéseken való távollét, közben a napi operatív tennivalóval való birkózás, az oktatás és jegyzetírás emberpróbáló szolgálatot jelentett ez évben az 5 fő igazgatási egységnek.

Tagozatainkon ugyancsak feszített a tempó, hisz immáron 786 hallgató képzés- (nevelési) feladatait kell ellátni, miközben számtalan workshop, továbbképzés megszervezése, tanterv fejlesztési team munkának terhe is nyomja vállukat.

Nyilvánvaló a nagyműltű felsőoktatási intézmények kényelmesebb ütemben végezhetik munkájukat, hisz nagyon sok - számunkra újszerű feladat - nekik rutinszámban megy, továbbá a felduzzasztott létszámból adódóan a tehervállalás is másképp oszlik meg.

Sajnos belső erőinket már időnként kikezdi a főiskola egyetemen belüli jogállásának tisztázatlanságából adódó sok probléma, de szerencsére nem jut időnk az önsajnálatra, az el nem ismert létünk megelőzéséből következő enerváltságra, temérdek feladatunk miatt.

Rendkívüli elfoglaltságot jelentett az a plusz vállalás, amit a diplomás ápolóképzés előkészítése, beindítása rótt ránk.

Újszerű feladat volt a levelező szociális munkás, valamint a levelező védőnőképzés tantervének kidolgozása is.

Valamennyi nappali szakunkon lezárult egy szakasz, miszerint a három éves képzés megszűnt és helyébe lépett a 4 évre strukturált képzés. Az áttérés vonzataként valamennyi tantervet a 4 évről meg kell felelni a 4 évre kellett dolgozunk.

A változások diktálta kihívásoknak való megfelelés nem kis energia-összpontosítást követelt főiskolánk valamennyi munkatársától, de ha az eddigi akarással és szemlélettel folytatjuk tevékenységünket, akkor olyan dinamikus és gyors fejlődésről adhatunk számot, ami kárpótolja a sok fáradságért.

Dr. Császár Piroska főiskolai adjunktus

Kellemes kötelességünkre teszünk eleget, amikor közöljük, hogy 1993. július 1-jével az alábbiak nyertek főiskolánkon tanári kinevezést:

Dr. Buda József Pécsi Tagozat

Dr. Cholnoky Péter Szombathelyi Tagozat

Dr. Gyódi Gyula Kaposvári Tagozat

Dr. Kiss Tamás Szombathelyi Tagozat

Dr. Komáromy László Pécsi Tagozat

Dr. Laki Rezső Zalaegerszegi Tagozat

Krónikánk

1993. január 7.

Dr. Csontos András a Népjelölti Minisztérium főosztályvezető-helyettese kíséretében **A. E. Blatter**, valamint **Jon Scholing** Hollandiából látogatást tettek a Kaposvári Tagozaton és dr. Buda József megbízott főigazgatóval megtárgyalták a főiskolai tankönyvkiadás lehetőségeit.

SMD Holland Egészségügyi Kiadó elnökével történt meg egyezés alapján a közeljövőben több angol nyelvű tankönyv magyar változatú kiadására nyílik lehetőség.

1993. február 1-28.

A **Groningeni Egyetem Ápolóképző Intézetével** kötött együttműködés alapján Tolnai Anikó a Kaposvári Tagozatról klinikai gyakorlati ápolástani továbbképzésen vett részt Groningenben.

1993. március 16.

Az Egészségügyi Főiskola vendége volt a Clevelandi Egyetem nagy hagyományokkal rendelkező Ápoló Karának dékánja **Joyce J. Fitzpatrick** és **Doris Modly** professzor, a Kar tanára. Látogatást tettek a főiskola központjában, amely során a rector úrral és a megbízott főigazgatóval megtárgyalták az együttműködési keretszerződést. A dékán asszony délután a Kaposvári Tagozaton "Az ápoláskutatás, a tudományág fejlődése" címmel nagysikerű előadást tartott.

1993. március 23-25.

A Szombathelyi Tagozaton **professzor Doris Modly** curriculumfejlesztő és tanárfelkészítő workshopot tartott a Főiskola oktatóinak.

1993. március 31-április 4.

A Főiskola oktatói - dr. Buda József, Gróf Albertné, Héber Sándor, dr. Komáromy László, Sasváriné Bojtó Anna, dr. Fahin Tamás, dr. Újsághy Erzsébet - a hollandiai **Hertogenbosch** városban, a WHO védnőképzésével megrendezett Nemzetközi Közösségi Ápolási Kongresszuson vettek részt.

1993. április 30-május 3.

Dr. Buda József megbízott főigazgató részt vett Budapesten a **TEMPUS** keretében megrendezett "Discussion on Masters' Program in Nursing" workshopon.

Krónikánk

1993. május 4.

Az East London University professzora **Thelma Wilson** és **Joyce Colling** az Oregoni (USA) Egyetem Ápolóképző Karának professzora meglátogatták a pécsi, valamint a zalaezerszegi tagozatokat.

1993. május 3-7.

A Kaposvári Tagozaton **professor Lammie Hadders** a Groningeni Ápolóképző Intézet igazgatója tanárfelkészítő program keretében "Kommunikáció az ápolóképzésben" címmel foglalkozásokat tartott. A nyitott rendezvényen részt vettek a budapesti, szegedi, debreceni főiskolai karok oktatói is.

1993. május 13.

Az **Adam Rouilly** (London) Ltd. világszintenalat reprezentáló anatómiai, ápolási demonstrációs eszközöket forgalmazó céggel kötött megállapodás értelmében a Főiskola Pécsi Tagozatán a termékskálából szakkiváltás nyílt, melynek anyaga referenciabázisként Pécsen maradt. A kiállításon az ország minden részét képviselve közel 100 fő jelent meg.

1993. május 20-23.

Dr. Buda József megbízott főigazgató látogatást tett a **londoni St. Bertalan Kórházban** meghívott vendégként.

1993. május 27.

A Népjóléti Minisztériumban - az Európai Közösség normáihoz igazodó - diplomás ápoló curriculum elfogadására került sor, melyet **Doris Modly** professor által vezetett két éves munka előzött meg.

1993. május 30-június 27.

Az **East London University**-vel kötött megállapodás alapján 4 hetes továbbképzésen vettek részt a Főiskola oktatói: Gróf Albertné, Héber Sándor, Keritár Károlyné, Sasváriné Bojtor Anna.

Krónikánk

1993. június 20-27.

Dr. Buda József a Főiskola megbízott főigazgatója az **East London University** meghívott vendége volt.

1993. június 28-30.

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium kezdeményezésére a Pécsen (Pollack Mihály Műszaki Főiskolán) megrendezett **Német-Magyar Főiskolai Konferencián** az egészségügyi főiskolai karokat képviselve dr. Császár Piroška tartott előadást "A magyar főiskolák jelenlegi helyzete és fejlesztési elképzelései: egészségügyi főiskolák" címmel.

1993. július 26.

A Kaposvári Tagozat vendége volt **Kathryn Stewart Hegedűs** a Connecticuti Egyetem Nővériskolájának professzora. Látogatásának célja az ápolóképzés curriculumának megismerése, a tagozat feltételrendszerének megtekintése (mindkettőről nagy elismeréssel nyilatkozott), valamint a további együttműködés szorosabbra tűzése.

1993. augusztus 26.

A Népjóléti Minisztériumban elsőként vehette át a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét **Doris Matherny Modly** professor a Nemzetközi Programok igazgatója, aki évek óta segítette a diplomás ápoló curriculumának kialakítását, a tanárok felkészítését, az EK normáink megfelelő képzés beindítását.

1993. szeptember 13-17.

A Kaposvári, Szombathelyi, Zalaezerszegi Tagozatokon **Doris Modly** professor vendégelőadóként az első évfolyamok ápoló hallgatói részére foglalkozásokat tartott.

1993. szeptember 23-25.

Dr. Buda József megbízott főigazgató részt vett a Népjóléti Minisztériumban megrendezett nemzetközi értekezleten és előadást tartott "A főiskolai szintű egészségügyi képzési rendszer" címmel.

KALEIDOSZKÓP

Dr. Nagy Judit a POTE II. sz. Belgyógyászati Klinikájának igazgatója - kinevezésének egy éves évfordulóján nyilatkozott az Új Dunántúli Napló munkatársának a pécsi nephrológiai centrum fontosságáról.

Főiskolánk számára - ahol több mint 90%-ban női hallgatók tanulnak - külön öröm, hogy az egyetem történetében első ízben női professzort neveztek ki.

*

A műholdas Duna TV mellé fölállt 13 tagú kuratóriumának tagjai sorába annak idején beválasztották dr. Kellermayer Miklóst, a Pécsi Orvostudományi Egyetem rektorhelyettesét, a Klinikai Kémiai Intézet professzorát.

A Hungária TV alapítvány kuratóriuma és a Duna TV Részvénytársaság a kuratórium három tagját, a pécsi Kellermayer Miklóst, valamint Illés Györgyöt és Dux Lászlót - utóbbi a szegedi orvosegyetem rektorhelyettese - megválasztották igazgatósági tagnak. Rektorhelyettes úrnak gratulálunk.

Legjobb szándékaik szerint arra törekednek, hogy a nagyvilág számára készített-készítendő televíziós műsorok elsősorban személyiségformáló, nevelő hatásúak legyenek, kerüljék a direkt politizálást.

*

Az Irgalmasrend magyarországi tartományi főnöke, Dömötör László-rendi névén Hilár atya - szerzetessé avatásának 50. jubileuma alkalmából 1993. február 28-án ünnepi szentmisét celebráltak a pécsi Irgalmasok templomában, melyen Hilár atya második szerzetesi fogadalomtételére került sor.

Örvendetes szolgálatához kívánunk jó egészséget.

*

A ferencesrendi kegyhelyen a máriagyúdi templomban az Assisi Szent Ferenc betegápoló szerzetesrend két leánya első beöltözése és fogadalomtétele - két nővér további egy évre megújított fogadalomtétele - alkalmából hálaadó szentmisét celebrált Páster Hegedűs Kolos ferencesrendi tartományfőnök.

Kapisztrán nővér a betegápoló szerzetesnők vezetője elmondta, hogy az életminta-adásra vállalkozó rend 1990-ben indult újra.

*

Az ápolástudomány, az ápolói hivatás méltó rangjának növelését szolgálták azok a rendezvények, melyeket május 12-én szerveztek azért, hogy végre Magyarországon is megünnepeljék az Ápolók Világnapját Florence Nightingale születésnapján.

*

Az "öelve táplálni" értéke, a szoptatást - melyet semmi más nem pótol - becsülete látszik visszatérni azzal, hogy augusztus 1-jét hazánkban is az Anyatej Világnapjának nyilvánították. A szoptatás mellett elkötelezett szakembereinket jelentősen megtámogatta a WHO és az UNICEF, amely 1990-ben indította a Bababarát mozgalmat, remélve, hogy több ország is csatlakozik hozzájuk, mint ahogy azt mi is tettük.

*

Összekötő

A POTE Egészségügyi Főiskola
információs lapja

Szerkesztő bizottság:

Galáné Póda Bernadette, Horváth Pálné,

Dr. Barton József, Dr. Lakner László

Felelős szerkesztő: Dr. Császár Pirooska

Kiadja: A POTE Egészségügyi Főiskola

Dr. Buda József a Főiskolai Bizottság

Elnöke

Design: KES Botóti társaság